

Bane, Slagelse—Næstved Banen, burde efter min Mening give et mindre Tilskud, fordi den har faaet det mere lokale Bræg, men selv om man har nægtet at kræve et saadant Tilskud, tror jeg ikke, at Konsekventsen bør være den, at man herefter vil bygge samtlige Baner uden Tilskud, uden Hensyn til, hvilken Betydning de have. Selvfølgelig maa det have stor Betydning for Regjeringen, hvorledes Thinget tager sin Stilling til denne Sag. Jeg anser derfor denne Afstemning for at have en temmelig stor Betydning i principiel Henseende, og jeg har derfor ikke troet at kunne undlade at opstille dette Forslag igjen til Overveielse og Afstemning for det høie Thing.

Mourier-Petersen: Jeg har været med til at holde paa, at vedkommende Egn Hobro-Løgstør ikke skulde give Tilskud, væsentlig af Hensyn til den Afgjørelse, som den anden Jernbanelov fik, der blev vedtaget i dette Thing. Jeg kan nemlig ikke, som den ærede Minister udtalte, se, at der er nogen væsentlig Forskjel mellem Hobro-Løgstør Banen og den anden Jernbane i den Skikelse, hvori Banen blev vedtaget. Men forøvrigt har jeg ogsaa altid været af den Mening, at den Slags Baner, her er Tale om, burde give et Tilskud. Da Ministeren fremdeles holder paa, at Egnen bør give Tilskud — i det Mindste forekommer det mig, at det fremgik af hans Foredrag, at han maatte anse det for Rigtigt — og da jeg veed, at vedkommende Egn sætter større Pris paa overhovedet at faae Banen end paa at blive fri for Tilskudet, vil jeg ikke nu stemme for Frigivelse for Tilskud, idet jeg ikke vil, at dette Spørgsmaal mulig skal lægge Loven Hindringer i Veien. Jeg agter derfor at stemme for den ærede Ministers Forslag, og jeg er bemyndiget til at udtale for 3die Landsthingsmand for 9de Kredts (Suel), at han, dersom han ikke havde været forhindret i at være tilstede, ogsaa vilde have stemt for Ministerens Forslag, idet han nærer den samme Anskuelse, som jeg nu har udtalt, men ligesom jeg, da Loven var til 2den Behandling, var Medforslagsstiller til Forslaget om, at Tilskudet skulde bortfalde.

Breinholdt: Jeg befinder mig i en lidt eiendommelig Situation lige overfor den ærede Ministers Vædringsforslag, idet jeg principielt er fuldstændig enig med ham i, at ved Baner af den Art som den foreliggende bør der af den paagældende Egn gives et Tilskud. Jeg betragter det nemlig som rigtigt, billigt og naturligt, at Egne,

der ønske Baner, der arbejde for Baner og andrage om dem, belægge deres Ønsker med klingende Mønt. Det er for mig den eneste Garanti, man har for deres Ønskers Værd og Betydning, og det er paa den anden Side maatte tillige en Hemsko for overdrevne Jernbanelyster. Jeg vilde imidlertid tillige betragte det som en Ubillighed, ja en ligefrem Forurettelse, for ikke at sige en Uretfærdighed mod saadanne Egne, der have givet store Tilskud til deres Jernbaner, hvis nu andre Egne skulde blive fri for et lignende Tilskud, og jeg vilde kun kunne gaa med dertil under Forudsætning af, at de førstnævnte erholdt deres alt erlagte Tilskud refunderede paa en eller anden Maade. Principielt staar jeg saaledes aldeles paa samme Standpunkt som den ærede Indenrigsminister, men der foreligger jo her ganske særlige Forhold, der forandre forholdet ikke saa lidt i saglig og praktisk Henseende. — Det vil erindres, at den høitærede Indenrigsminister paa en og samme Dag her i Thinget fremsatte Forslag om to Jernbaner, at disse to Forslag paa en og samme Dag vare til 1ste Behandling her, og at de henvistes til et og samme Udvalg. Det ene Baneanlæg var oprindeligt foreslaet som et Statsbaneanlæg uden noget Tilskud, det andet som et lokalt Baneanlæg med Tilskud. Det vil jo imidlertid ligeledes erindres, at under Behandlingen her blev den første Jernbanes Karakter af en ren Statsbane fuldstændig forandret, idet Banen omdannedes til et i alle Henseender fuldstændig lokalt Baneanlæg, ved at den af Regjeringen oprindeligt foreslaede Jernbanelinie forandrede, bødtes og forlængedes aldeles i Henhold til de lokale Ønsker, og der tilmed til dette Baneanlæg knyttedes en Sidebane, hvis dyre Drift i finantiel Henseende ganske forudseelig vil øbelægge hele den Anlægssum, der anvendes dertil. Den anden Bane derimod foreligger til Behandling her i Dag aldeles uforandret, som den er foreslaet af den ærede Indenrigsminister, ikke fordi der ikke ogsaa her er fremtraadt lokale Ønsker ligesaa stærke, jeg tør vel nok sige, hvad Udstrækningen angaar, endogsaa i en meget mere omfattende Grad. Forholdet er althaa rent saglig set — og jeg tilføjer udtrykkelig rent bortset fra ethvert provindstelt Moment — dette, at af to Baner, der samtidig ere bragte frem her og samtidig behandlede her, er der ved den ene Bane taget alt muligt Hensyn, ja, jeg tør sige det videst gaaende Hensyn til de lokale Ønsker, hvorved det oprindelige Statsbaneanlæg, der udelukkende eller i alt Fald hovedsagelig skulde tjene Statsbanesystemet,